

rozhodnutím Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz (Německo) ze dne 3. července 2002, došlým dne 29. července 2002, v řízení: EU-Wood-Trading GmbH proti Sonderabfall-Management-Gesellschaft Rheinland-Pfalz mbH, Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann, předseda senátu, A. Rosas, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts a K. Schiemann (zpravodaj), soudci, generální advokát: P. Léger, vedoucí soudní kanceláře: L. Hewlett, rada, vydal dne 16. prosince 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Článek 7 odst. 4 písm. a) první odrážka nařízení Rady (EHS) č. 259/93 ze dne 1. února 1993 o dozoru nad přepravou odpadů v rámci Evropského společenství, do něj a z něj a o její kontrole, ve znění rozhodnutí Komise 98/368/ES ze dne 18. května 1998 a 1999/816/ES ze dne 24. listopadu 1999, musí být vykládán tak, že námitky vůči přepravě odpadů určených k využití, které jsou oprávněny vznést příslušné orgány pro odesílání a pro příjem, se mohou zakládat na důvodech souvisejících nejen se samotným dopravováním odpadů po území v působnosti jednotlivých příslušných orgánů, ale rovněž s operací využití pro tuto přepravu uvedenou.

2) Článek 7 odst. 4 písm. a) první odrážka nařízení č. 259/93, ve znění rozhodnutí 98/368 a 1999/816, musí být vykládán tak, že příslušný orgán pro odesílání, vznášel-li námitky proti přepravě odpadů, smí používat při posuzování dopadů, jaké bude mít plánované využití na zdraví a životní prostředí v místě určení, kritéria, kterým za účelem vyloučení takovýchto dopadů podléhá využívání odpadů v odesílajícím státě, a to při dodržování zásady proporcionality, třebaže tato kritéria jsou přísnější než ta, která se používají v přijímajícím státě.

3) Článek 7 odst. 4 písm. a) druhé odrážky nařízení č. 259/93, ve znění rozhodnutí 98/368 a 1999/816, musí být vykládán tak, že příslušný orgán pro odesílání nemůže na základě tohoto ustanovení vznést námitku vůči přepravě odpadů odůvodněnou tím, že plánované využití je v rozporu s vnitrostátními právními a správními předpisy na ochranu životního prostředí, veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti nebo ochrany zdraví.

(¹) Úř. věst. C 200, 23.8.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(velkého senátu)

ze dne 14. prosince 2004

ve věci C-309/02 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Verwaltungsgericht Stuttgart): Radlberger Getränkegesellschaft mbH & Co. a S. Spitz KG proti Spolkové zemi Bádensko-Württembersko (¹)

(Životní prostředí — Volný pohyb zboží — Obaly a obalové odpady — Směrnice 94/62/ES — Povinnosti zálohování a zpětného odběru obalů na jedno použití v závislosti na celkovém procentu opakovaně použitelných obalů)

(2005/C 45/05)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci C-309/02, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Verwaltungsgericht Stuttgart (Německo) ze dne 21. srpna 2002, došlým Soudnímu dvoru dne 29. srpna 2002, v řízení Radlberger Getränkegesellschaft mbH & Co., S. Spitz KG proti Spolkové zemi Bádensko-Württembersko, Soudní dvůr (velký senát), ve složení V. Skouris, předseda, P. Jann a K. Lenaerts (zpravodaj), předsedové senátu, C. Gulmann, J.-P. Puissechet a R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr a J. N. Cunha Rodrigues, soudci, generální advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, vedoucí soudní kanceláře: M.-F. Contet, vrchní rada, vydal dne 14. prosince 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) Článek 1 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/62/ES ze dne 20. prosince 1994 o obalech a obalových odpadech nebrání tomu, aby členské státy zavedly opatření směřující k podpoře systémů opakovaného použití obalů.

2) Článek 7 směrnice 94/62, i když nepřiznává dotyčným výrobcům a distributorům právo pokračovat v účasti v zavedeném systému nakládání s obalovými odpady, brání nahrazení hromadného systému sběru takových odpadů systémem zálohování a individuálního zpětného odběru, pokud nový systém není způsobilý dosáhnout cílů uvedené směrnice nebo pokud se přechod na tento nový systém neuskuteční bez přerušení a je ohrožena možnost hospodářských subjektů dotyčných odvětví skutečně se účastnit nového systému od jeho vstupu v platnost.

3) Článek 28 ES brání takové vnitrostátní právní úpravě, jaká je obsažena v čl. 8 odst. 1 a čl. 9 odst. 2 *Verordnung über die Vermeidung und Verwertung von Verpackungsabfällen* (nařízení o prevenci vzniku obalových odpadů a o jejich využití), která zavádí nahrazení hromadného systému sběru obalů systémem zálohování a individuálního zpětného odběru, aniž by dotyčným výrobcům a distributorům byla poskytnuta přiměřená přechodná lhůta k přizpůsobení a aniž by bylo zajištěno, že se v okamžiku změny systému nakládání s obalovými odpady budou moci skutečně účastnit fungujícího systému.

(¹) Úř. věst. C 274, 9.11.2002.

členských států týkajících se výroby, obchodní úpravy a prodeje tabákových výrobků.

(¹) Úř. věst. C 44, 22.2.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(velkého senátu)

ze dne 14. prosince 2004

ve věci C-434/02 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce *Verwaltungsgericht Minden*): *Arnold André GmbH & Co.KG* proti *Landrat des Kreises Herford* (¹)

(*Směrnice 2001/37/ES — Výroba, obchodní úprava a prodej tabákových výrobků — Článek 8 — Zákaz uvádění tabákových výrobků pro orální užití na trh — Platnost*)

(2005/C 45/06)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci C-434/02, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím *Verwaltungsgericht Minden* (Německo) ze dne 14. listopadu 2002, došlým Soudnímu dvoru dne 29. listopadu 2002, v řízení: *Arnold André GmbH & Co. KG* proti *Landrat des Kreises Herford*, Soudní dvůr (velký senát), ve složení V. Skouris, předseda, P. Jann, C. W. A. Timmermans, K. Lenaerts, C. Gulmann, J.-P. Puissochet, N. Colneric, S. von Bahr a J. N. Cunha Rodrigues (zpravodaj), soudci, generální advokát: L. A. Geelhoed, vedoucí soudní kanceláře: H. von Holstein, zástupce vedoucího soudní kanceláře, poté M.-F. Contet, vrchní rada, vydal dne 14. prosince rozsudek, jehož výrok je následující:

Zkoumání položené otázky neukázalo žádnou skutečnost, kterou by mohla být dotčena platnost článku 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/37/ES ze dne 5. června 2001 o sblížení předpisů

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 9. prosince 2004

ve věci C-460/02: Komise Evropských společenství proti *Italské republice* (¹)

(*Letecká doprava — Pozemní odbavování — Směrnice 96/67/ES*)

(2005/C 45/07)

(Jednací jazyk: italština)

Ve věci C-460/02, Komise Evropských společenství (zmocněnci: A. Aresu a M. Huttunen) proti *Italské republice* (zmocněnci: I. M. Braguglia, ve spolupráci s O. Fiumarou), jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 19. prosince 2002, Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann, předseda senátu, R. Silva de Lapuerta (zpravodaj), K. Lenaerts, S. von Bahr a K. Schiemann, soudci, generální advokát: P. Léger, vedoucí soudní kanceláře: M. Múgica Arzamendi, vrchní rada, vydal dne 9. prosince 2004 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) V rozsahu, v němž legislativní nařízení č. 18 ze dne 13. ledna 1999, jímž se provádí směrnice 96/67/ES o přístupu na trh odbavovacích služeb na letištích Společenství, zavedlo ve svém článku 14 sociální opatření neslučitelné s článkem 18 směrnice Rady 96/67/ES ze dne 15. října 1996 a stanovilo ve svém článku 20 přechodný režim, který tato směrnice nepřipouští, *Italská republika* nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z uvedené směrnice.

2) *Italské republice* se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 55, ze dne 8.3.2003.